

Преюдициален въпрос

Член 63, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 65 ДФЕС трябва ли да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, съгласно която при изчисляването на данъка върху даренията приложимото към облагаемата основа облекчение в случай на дарение на недвижим имот, разположен на територията на тази държава, е по-малко, когато към датата на извършване на дарението дарителят и надареният пребивават в друга държава членка, от облекчението, което би било приложимо, ако към същата дата поне един от тях пребиваваше в първата държава членка, и в случаите когато друга правна уредба на същата държава членка предвижда прилагане на по-високото облекчение, ако бъдат взети предвид всички придобити от дарителя имуществва десет години преди и десет години след извършването на дарението?

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 30 октомври 2014 г. — Jørn Hansson/Jungpflanzen Grünewald GmbH

(Дело C-481/14)

(2015/C 034/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Jørn Hansson

Ответник: Jungpflanzen Grünewald GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Когато се определя „справедливото възнаграждение“, което нарушителят следва да заплати на титуляря на закрила на Общността на сортовете растения съгласно член 94, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 2100/94⁽¹⁾, защото е извършил действията, посочени в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94, без да има право на това, при което се взема предвид обичайната такса, която се дължи в същата област съгласно обичайните за пазара лицензии за посочените в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94 действия, трябва ли то винаги да се увеличава с фиксирано определяна „свръхтакса заради нарушението“? Произтича ли този извод от член 13, параграф 1, второ изречение от Директива 2004/48/ЕО⁽²⁾?
- 2) Когато се определя „справедливото възнаграждение“, което нарушителят следва да заплати на титуляря на закрила на Общността на сортовете растения съгласно член 94, параграф 1, буква а) от Регламент № 2100/94, защото е извършил действията, посочени в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94, без да има право на това, при което се взема предвид обичайната такса, която се дължи в същата област съгласно обичайните за пазара лицензии за посочените в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94 действия, трябва ли в конкретния случай като основания за увеличаване на това възнаграждение да се вземат предвид и следните съображения или обстоятелства:
 - а) обстоятелството, че в мериодния период поради особените си свойства разглежданият сорт, предмет на нарушението, е в позицията на единствен на пазара, при положение че обичайната за пазара лицензионна такса е определена въз основа на лицензионни договори и плащания, отнасящи се до разглеждания сорт;

Ако в конкретния случай това обстоятелство трябва да бъде взето предвид:

Допуска ли се увеличаване на възнаграждението само ако признаците, на които се дължат позициите на разглеждания сорт като единствен на пазара, са включени в описанието на сорта?

- б) обстоятелството, че към момента на въвеждането на сорта на нарушителя на пазара разглежданият сорт вече е имал голям пазарен успех, поради което нарушителят си е спестил разходи за самостоятелно въвеждане на своя сорт на пазара, при положение че обичайната за пазара лицензионна такса е определена въз основа на лицензионни договори и плащания, отнасящи се до разглеждания сорт;
- в) обстоятелството, че във времеви аспект и предвид броя на продадените екземпляри машабът на нарушението на правото върху разглеждания сорт е над средния;
- г) съображението, че нарушителят — за разлика от лицензополучателите — няма причина да се опасява от това, че заплаща лицензионната такса (и няма да може да изиска връщането ѝ), макар че впоследствие правната закрила на разглеждания сорт може да бъде обявена за нищожна предвид подаденото искане в този смисъл;
- д) обстоятелството, че за разлика от обичайното за лицензополучателите, нарушителят не е бил длъжен да се разплаща на всяко тримесечие;
- е) съображението, че титулярят на правото върху защитения сорт носи инфлационния риск, което има и практически последици, тъй като той вече дълго време е принуден да брани правата си;
- ж) съображението, че тъй като е принуден да брани правата си, титулярят на правото върху защитения сорт не може да планира приходите си от разглеждания сорт, докато това е възможно, когато получава приходи от предоставянето на лицензии за разглеждания сорт;
- з) съображението, че при нарушаване на правото му върху разглеждания сорт титулярят носи както общия присъщ на съдебния процес риск, така и риска в крайна сметка да не успее да събере напълно вземанията си от нарушителя;
- и) съображението, че при нарушаване на правото му върху защитения сорт в резултат от едностранните действия на нарушителя титулярят се оказва лишен от свободата да прецени дали изобщо иска да разреши използването на разглеждания сорт от нарушителя?
- 3) Когато се определя „справедливото възнаграждение“, което нарушителят следва да заплати на титуляря на закрила на Общността на сортовете растения съгласно член 94, параграф 1, буква а) от Регламент № 2100/94, защото е извършил действията, посочени в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94, без да има право на това, трябва ли да се допусне и олихвяване на дължимото на година възнаграждение по обичайния лихвен процент за забава, след като може да се приеме, че всеки разумен търговец би уговорил подобна лихва?
- 4) Когато се изчислява обезщетението за „произтеклата вследствие на [нарушението] вреда“, което нарушителят следва да заплати на титуляря на закрила на Общността на сортовете растения съгласно член 94, параграф 2, първо изречение от Регламент № 2100/94, защото е извършил действията, посочени в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94, без да има право на това, трябва ли изчислението да се прави въз основа на обичайната такса, която се дължи в същата област съгласно обичайните за пазара лицензии за посочените в член 13, параграф 2 от Регламент № 2100/94 действия?
- 5) При утвърдителен отговор на четвъртия въпрос:
- а) Когато обезщетението за „произтеклата вследствие на [нарушението] вреда“ се изчислява въз основа на обичайната за пазара лицензия съгласно член 94, параграф 2, първо изречение от Регламент № 2100/94, трябва ли в конкретния случай като основания за присъждане на допълнителна сума над обичайната за пазара лицензионна такса да се вземат предвид съображенията и обстоятелствата, посочени в букви а)—и) от втория въпрос, и/или обстоятелството, че поради необходимостта да брани правата си титулярят е бил принуден лично да отдели — в обичайната степен — време за проучване на нарушението и за работа по случая, а също и да възложи на други лица — в обичайната за такива случаи степен — работа по проучване на нарушението?

- б) Когато обезщетението за „произтеклата вследствие на [нарушението] вреда“ се изчислява въз основа на обичайната за пазара лицензия съгласно член 94, параграф 2, първо изречение от Регламент № 2100/94, трябва ли то винаги да се увеличава с фиксирано определяна „сврџтакса заради нарушението“? Произтича ли този извод от член 13, параграф 1, второ изречение от Директива 2004/48?
- в) Когато обезщетението за „произтеклата вследствие на [нарушението] вреда“ се изчислява въз основа на обичайната за пазара лицензия съгласно член 94, параграф 2, първо изречение от Регламент № 2100/94, трябва ли да се допусне олихвяване на дължимото на година възнаграждение по обичайния лихвен процент за забава, след като може да се приеме, че всеки разумен търговец би уговорил подобна лихва?
- 6) Трябва ли член 94, параграф 2, първо изречение от Регламент № 2100/94 да се тълкува в смисъл, че печалбата на нарушителя съставлява „произтекла вследствие на [нарушението] вреда“ по смисъла на тази разпоредба, обезщетение за която може да се иска в допълнение към справедливото възнаграждение по член 94, параграф 1 от Регламент № 2100/94, или компенсацията в размер на печалбата на нарушителя, която се дължи по член 94, параграф 2, първо изречение от Регламент № 2100/94 в случай на виновно поведение, се дължи само алтернативно на справедливото възнаграждение по член 94, параграф 1?
- 7) Съвместими ли са с правото на обезщетение за вреди по член 94, параграф 2 от Регламент № 2100/94 националните разпоредби, съгласно които титулярят на правото върху защитения сорт, в тежест на когото с влязло в сила решение са възложени разносните по производството за постановяване на привременни мерки във връзка с нарушение на правото върху защитения сорт, не може да претендира материално право да му бъдат възстановени тези разноски, въпреки че е спечелил последвалото дело по иска относно същото нарушение?
- 8) Съвместими ли са с правото на обезщетение за вреди по член 94, параграф 2 от Регламент № 2100/94 националните разпоредби, съгласно които извън тесните граници на процедурата за определяне на съдебните разноски увреденото лице не може да търси компенсация за понесената от него загуба на време за направените извънсъдебни и съдебни постъпки с цел да изиска поправка на претърпените вреди, освен ако понесената загуба на време не надхвърля рамките на обичайното?

⁽¹⁾ Регламент на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (ОВ L 227, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197).

⁽²⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 6 ноември 2014 г. —
Freistaat Bayern/Verlag Esterbauer GmbH**

(Дело С-490/14)

(2015/С 034/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Freistaat Bayern

Ответник: Verlag Esterbauer GmbH